Ciljevi i napomene - hiragana

Krećem od pretpostavke da je najbitniji dio hiragane izgovor glasova. Zapis pojedinih znakova polaznici mogu sami naučiti iz resursa, ali objašnjenja izgovora u odnosu na hrvatski vrlo vjerojatno nigdje drugdje neće naći pa je fokus na tome.

Ciljevi

- objasniti glasovni sustav
- organizacija hiragane i zašto je baš dobra tako kako je
- pisanje i izgovor
 - pokazati pisanje i naglasiti važnost redoslijeda i smjera poteza
 - objasniti izgovor i nagovoriti ljude da pokušaju izgovarati glasove i riječi
 - objasniti i istaknuti "nepravilnosti" u glasovima
- ・ objasniti malo や, ゆ i よ
- glotalna stanka つ
- dugi samoglasnici

Napomene

- bitno je sve spomenuto objasniti kroz primjere
- objasniti pojam more je najbolje preko nota iste duljine
- kao provjeru shvaćanja mōra, vježbe brojanja u riječima
- usporediti s hrvatskim naglasno-slogovnim sustavom Mōra ima jednu varijablu (visina tona), a hrvatski slog dvije (visina tona i duljina jezgre). Zato u japanskom postoji samo silazni i uzlazni naglasak, dok u hrvatskom postoje 4 varijante za sve kombinacije (kratkouzlazni, kratkosilazni, dugouzlazni, dugosilazni).
- kod izgovora posebnu pažnju posvetiti sljedećem:
 - -u nije duboko ni zaobljeno
 - \acute{s} , \acute{c} i \emph{d} su mekani
 - jednako trajanje mōra
 - čitanje malog ⊃
 - duljina samoglasnika
 - čitanje ふ

Dodatne pričice

Prije su postojali i glasovi $\mathcal{Z}(wi)$ i $\mathcal{Z}(we)$, ali danas se više ne koriste jer su istisnuti iz uporabnog jezika.

Suglasnik p je (vrlo vjerojatno) postojao u starom japanskom, ali je nestao sve do (otprilike) kasnog Kamakura perioda kad je ponovno uvezen iz kineskog.

U modernom japanskom $\not \sim$ služi samo kao gramatička oznaka, stari zvuk wo gotovo da je u potpunosti prešao u o.